

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Av. del Baró de Càrcer, 37, 1r, 1a, 46001-València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresol-dreta.
07001-Palma de Mallorca.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Adreça Internet:

http://www.eltemps.net

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Coordinació: Juli Capilla.

Redacció de València: Núria Cadenas, Miquel Calvet,
Victor Maceda, Rosanna Melià, Joan M. Oleaque i
Xelo Tortosa (*Secretària de redacció*).

Redacció de Barcelona: Bàrbara Amorós, Lluís
Bonada, Oriol Cortacans (*Món*), Àlex Milian, Enric
Rimbau i Gemma Morales (*Secretària de redacció*).

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Josep Agustí i Laia Carreras (*Correcció
lingüística*), Miquel Benítez (*Escàner i imatge*),
Vanessa Prieto (*Maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc Bayarri, Toni Canís, Albert
Closas, Salvador Cot, Martí Domínguez, Fabià
Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Pere Gimferrer,
Manuel S. Jardí, Glòria Marcos, Joan Marí, Pere
Martí, Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez Benlloch,
Miquel Ramon, Pau Viciano, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pere Codonyan (Catalunya Nord),
Guillem Chacón (Franja de Ponent), Joan Lluís Ferrer
(Eivissa), Carles Marquès (Menorca), Anna Sàez
(Lleida), Àlvar Vall (Andorra).

Col·laboradors: Gemma Aguilera, Antoni Albalat,
Esther Aleu, Toni Pau Antic, Albert Balanzà, Arantxa
Bea, Vicent Bello, Xavier Bru de Sala, Bea Cabezas,
Marc Candela, Josep-Lluís Carod-Rovira, Ferran
Cases, Antoni Castel, Alfons Cervera, Jordi Cervera,
Laia Climent, Eliseu T. Climent, Agustí Colomines,
Joan Corbera, Martí Crespo, Joan Esculies, Jordi
Finestres, Manuel Garcia, Josep Gifreu, Xavier
Graset, Josep Guia, Josep Iborra, Maite Insa, Gani
Jakupi, Salah Jamal, Miquel A. Limón, Jordi Llavina,
Iban L. Llop, Josep Maria López Llavi, Josep-Vicent
Marquès, J. M. Martínez Polo, Jaume Masdeu,
Montserrat Minobis, Alexandre Muns, Miquel-Lluís
Muntané, Gustau Munoz, Joan Nebot, Ricard Peris,
Carles Pont, Joan Roura, Xavier Rubert de Ventós,
Ferran Sáez Mateu, Eduard Sanjuán, Jordi Sebastià,
Màrius Serra, Rosa Solbes, Marc Soler, Antoni Stru-
bell, Jordi Tejel, Josep-Maria Terricabras, Felip To-
bar, Alcía Toledo, Lourdes Toledo, Matthew Tree,
Xulio Ricardo Trigo, Manuel Valencia, Sergi Verger,
Vicenç Villatoro, Jordi Zamora.

Col·laboradors gràfics: Tina Bagué, Pere Bota, Gina
Calvet, Joan Celià, Rafa Gil, Xavier Gómez, Vicente
A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala, Jordi
Play, Marc Vila.

Disseny: Enric Satué.

Foto portada: Televisió de Catalunya.

Arxiu: Jesús Prats (*Fotografia*), Rosa Serrano
(*Documentació*).

Publicitat i promoció: Salva Martínez i Pepa
Alòs (València). Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido,
Pere Ribalta i Cristina Torras (Barcelona). Tel.: 932
384 262.

Subscripcions: Quica Sena.

Administració: Susanna Alacreu, Pilar Martí
i Assumpció Palau.

Fotomecànica i impressió: Rivadeneyra, SA.

Dipòsit legal: V-853-1984.

Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.

(S'hi inclouen les despeses de transport)

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap
mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic,
de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

No hi ha dubte que cal celebrar el vintè aniversari de Televisió de Catalunya i felicitar tots els que van prendre la iniciativa de dotar el país amb un mitjà de comunicació públic, sobretot en uns moments en què aquesta empresa era força més complicada del que ara pot semblar. I no hi ha dubte que TV3 ha tingut mil efectes positius: ha col·laborat a normalitzar la situació del català –si més no, a ningú no se li fa estrany veure una pel·lícula en català–, ha arrossegat molts altres mitjans –sobretot audiovisuals– a utilitzar aquesta llengua, ha beneficiat la indústria cultural i ha mantingut un nivell de qualitat i coherència superior al de moltes altres televisions del seu entorn. Dit això, cal destacar una carència bàsica de TV3: que no haja volgut ser la televisió de tots els catalanoparlants o, dit en termes ultraliberals, que haja renunciat conscientment a tot el seu mercat potencial. Gairebé des d'un bon principi, la Televisió de Catalunya s'ha pogut veure a totes les cases del País Valencià i les Illes. Malgrat això, la cadena ha renunciat a totes les fórmules capaces de captar aquests televidents. L'espai de la informació meteorològica és l'únic que, des del principi i fins ara, s'ha dirigit als valencians i als illencs per informar-los d'allò que els afectava directament. La resta dels espais informatius de TV3 –i del Canal 33– són estrictament regionals: comencen als Pirineus i acaben a la Sènia. Les informacions provinents del País Valencià, les Illes o la Catalunya Nord són seleccionades segons un criteri d'impacte i no de proximitat: són bàsicament successos –riudes, crims, violacions– que apareixen també a les televisions espanyoles o, excepcionalment, qüestions que afecten directament la llengua dels catalans i que, per tant, són d'interès prioritari per als habitants del Principat. S'obvia, per tant, el dia a dia de la política valenciana, de la marxa de l'economia balear o de l'actualitat social i cultural de la Catalunya Nord i la Franja de Ponent. Segur que un estudi sobre l'origen de les informacions dels teleticnotícies, comparant les provinents del País Valencià i les Illes amb les redactades a Madrid o el País Basc, donaria suport a aquesta tesi amb dades incontestables. Però encara pitjor que això és constatar que les informacions que es fan des de València o Palma tenen com a destinatari el televident del Principat, i no el valencià o el mallorquí que poden estar mirant TV3.

Aquest fenomen s'estén, evidentment, als espais que no són informatius. Amb l'única excepció de les telesèries –en què sí ha desenvolupat un sistema propi, tot i que també regional–, Televisió de Catalunya no acaba de decidir-se entre crear un *star system* propi (de tertulians, artistes i científics) i flirtejar amb els personatges i continguts que ja han encimbellat les televisions espanyoles. Això pot fer que, paradoxalment, els programes que més atenció capten entre valencians i illencs siguin els que opten per l'última opció: per a un televident valencià o balear pot ser més còmode veure un programa ple de referències a la televisió i la premsa espanyola que un d'estrictament català, en què, al capdavall, els protagonistes tampoc no són ni valencians ni balears. Esperem que aquesta transició cap a una televisió nacional acabe i Televisió de Catalunya assumeca tot el seu mercat potencial.

Als nostres lectors

Televisió de Catalunya celebrarà, aquest 11 de setembre, el seu vintè aniversari. En el tema de portada hem volgut recordar el principi d'aquesta aventura. La història de la televisió al nostre país ha estat tan ràpida –després de TV3 van venir altres televisions autonòmiques, privades, locals i digitals– que ara aquesta empresa pot semblar nímia. Llavors, però, va rebre moltes crítiques i pressions contràries al seu naixement. Va ser una part difícil, però la importància de TV3 i el Canal 33 en la llengua i la cultura catalanes, com destaca el comunicòleg Josep Gifreu en un article d'opinió, és comparable a la de la creació del sistema escolar únic en català. Malgrat això TVC ha frustrat les expectatives dels que esperaven un mitjà d'abast i contingut nacional.

Aquesta setmana acabem la publicació de la sèrie d'estiu "Oficis en perill d'extinció", que vam interrompre la setmana passada.

Alex Milian, redactor